

2023. május 4., csütörtök – Jn 13,16-20

Az igerészből most egy mondatot emelnék ki: „*Ha tudjátok ezeket, boldogok vagytok, ha cselekszitek (is) ezeket.*” [17. v.]

Tanulás, tudás, ismeret vagy felismerés: mit érnek ezek a belőlük fakadó cselekedetek nélkül? Főleg spirituális, lelki/szellemi ismeretek, vagy akár a Jézusi tanítás mit ér, ha nem válik életté? Jézus ezen a részen kívül is számtalan helyen szólít fel a cselekedetre. Sőt, az utolsó ítélet egyik példázatában csak egy szempont válik fontossá: „...innom adtatok, felruháztatok, befogadtatok, meglátogattatok...” [Mt 25,35-36] – vagyis mit tettetek velem? Segítettek-e, amikor bajban voltam? És ebben a példázatban egyértelművé teszi, hogy ő ott van minden rászorulóban körülöttünk! Tehát nincs mentség...

Hiába a sok tanulás, a sok tudás, a magas műveltség, vagy akár a világot mélyebben látó bölcsesség, vagy akár az imádság („Uram! Uram!” [Mt 7,21]), ha nincs gyümölcse. Ezek mind csak eszközök a gyümölcs-terméshez. Márpedig a gyümölcs csak egy lehet: jobbak vagyunk, nagyobb bennünk a szeretet, a másikért áldozatot is vállaló, saját magunkról lemondani tudó szeretet. Csak ez számít!

És aki befogadja Jézust, vagyis „egyét e legkisebbek közül”, az azt fogadja be, aki Őt küldte, tehát az Istent. Így válik kerekké, egésszé az Isten országa közöttünk. A szeretetben egymásért élés már itt a földön megteremti az Isten országát. Nem kell a túlvilági mennyországra várni, már most beteljesedhet az ígéret. Nem kell hozzá tanultság, ismeret, hanem csak jószándék és szeretet, ami mindig „kéznél” van, rendelkezésre áll.

Ilyen egyszerű...

Dombi János, Bánya